

EXPUNERE DE MOTIVE

la Legea petrolului

Importanța deosebită a sectorului petrolier pentru România a constituit un element determinant în crearea, după anul 1990, a unui cadru legal și instituțional propice valorificării optime a acestei importante resurse minerale, în spiritul legilor economiei de piață.

În anul 1995 a fost adoptată Legea petrolului, prin care a fost reglementat regimul de punere în valoare a acestor resurse situate în subsolul țării și al platoului continental românesc al Mării Negre și care, potrivit prevederilor constituționale, fac obiectul exclusiv al proprietății publice, aparținând statului român.

Bazându-se pe tradiția bogată a României în domeniul petrolier, dar și pe abordarea modernă a relațiilor dintre stat, în calitate de proprietar al resurselor minerale, și companiile care efectuează operațiuni petroliere, Legea petrolului nr.134/1995 a constituit un cadru legal modern care a permis stabilirea unor noi relații echitabile între părțile amintite, consfințite prin acorduri petroliere.

Pe parcursul perioadelor de aplicare a legii au apărut însă, ca fiind necesare, o serie de prevederi în domenii mai puțin reglementate în legea anterioară, pe baza experienței acumulate ca urmare a desfășurării activităților din domeniul petrolului. Totodată, cerințele de armonizare cu reglementările comunitare și adoptarea directivelor impun revizuirea legii în ansamblul ei, care, așa cum a fost arătat, pe de o parte să exprime coerența cu evoluția relațiilor în domeniul acestor activități, pe de altă parte să răspundă cerințelor de armonizare. Astfel, apare necesitatea introducerii unor noi reglementări care să aibă în vedere următoarele:

- introducerea unor prevederi care reglementează accesul la sistemul național de transport și de tranzit al petrolului, precum și regimul proprietății asupra unor investiții noi în domeniile menționate;

- introducerea unor obligații exprese privitoare la refacerea mediului și la constituirea unor provizioane destinate acestui scop;

- o mai mare flexibilitate în ceea ce privește regimul concesiunilor și organizarea rundelor de licitație;

- eliminarea unor prevederi percepute ca discriminatorii sau restrictive, cum ar fi folosirea cu precădere a forței de muncă autohtone, dreptul de preemțiune al statului în achiziționarea unor cantități de petrol și acordarea unor concesiuni în baza unor acte administrative;

- menționarea constituirii fondului strategic de petrol.

Totodată, ca urmare a problemelor apărute în activitatea de transport, pe parcursul perioadei de aplicare a Legii petrolului nr.134/1995, cât și a unor insuficiente competențe ale autorității de reglementare în ceea ce privește regimul transportatorului comun prin sistemul național de transport al petrolului sau referitor la modul de plată a redevenței pentru produsele petroliere etc., a apărut necesitatea completării actului normativ prin:

- introducerea unor reglementări noi cu privire la regimul transportatorului prin sistemul național de transport al petrolului, al operării terminalelor petroliere, tranzitul produselor petroliere și înmagazinărilor subterane;

- instituirea unor sancțiuni severe în cazul deteriorării sistemului de transport pe conductă;

- definirea atribuțiilor și responsabilităților transportatorului comun;

- introducerea unor definiții noi și clarificarea unor noțiuni existente în actuala formă a Legii petrolului;

- precizări ale modului în care se face accesul la terenurile necesare efectuării unor operațiuni petroliere;

- deschiderea pieței prin asigurarea unor condiții nediscriminatorii între investitorii români și străini, cu capital de stat sau privat, făcând astfel posibilă asocierea acestora, transferul de drepturi și obligații contractuale și procesul de privatizare;

- eliminarea taxei de exploatare percepută ca o impunere de aceeași natură cu redevența petrolieră;

- actualizarea cuantumului amenzilor aplicate pentru nerespectarea dispozițiilor legale.

În vederea creșterii ponderii redevențelor în bugetul de stat a fost efectuată modificarea modului de plată al acestora prin înlocuirea plății în natură cu plata printr-o sumă de bani, prevedere menită a elimina dificultățile legate de întârzierile înregistrate la încasarea de la beneficiari, de către titularii acordurilor petroliere, a contravalorii cantităților de petrol livrate drept redevență și virarea acesteia către bugetul de stat.

Au fost operate completări și în ceea ce privește extinderea domeniului de aplicare a Legii petrolului și la activitățile de import – export desfășurate prin terminalul petrolier de la Constanța precum și privitor la regimul de tranzit al petrolului prin România.

De asemenea, prevederile formei actuale a legii au fost completate cu acordarea dreptului autorității competente de a folosi veniturile extrabugetare, constituite potrivit legii.

Celelalte modificări propuse se referă la precizări, clarificări sau actualizări ale unor noțiuni existente și la introducerea unor noi noțiuni legate de extinderea aplicabilității terminalului petrolier de la Constanța și de reglementări privind transportul și tranzitul petrolului prin conducte.

Față de cele prezentate mai sus, Parlamentul României a adoptat Legea petrolului.